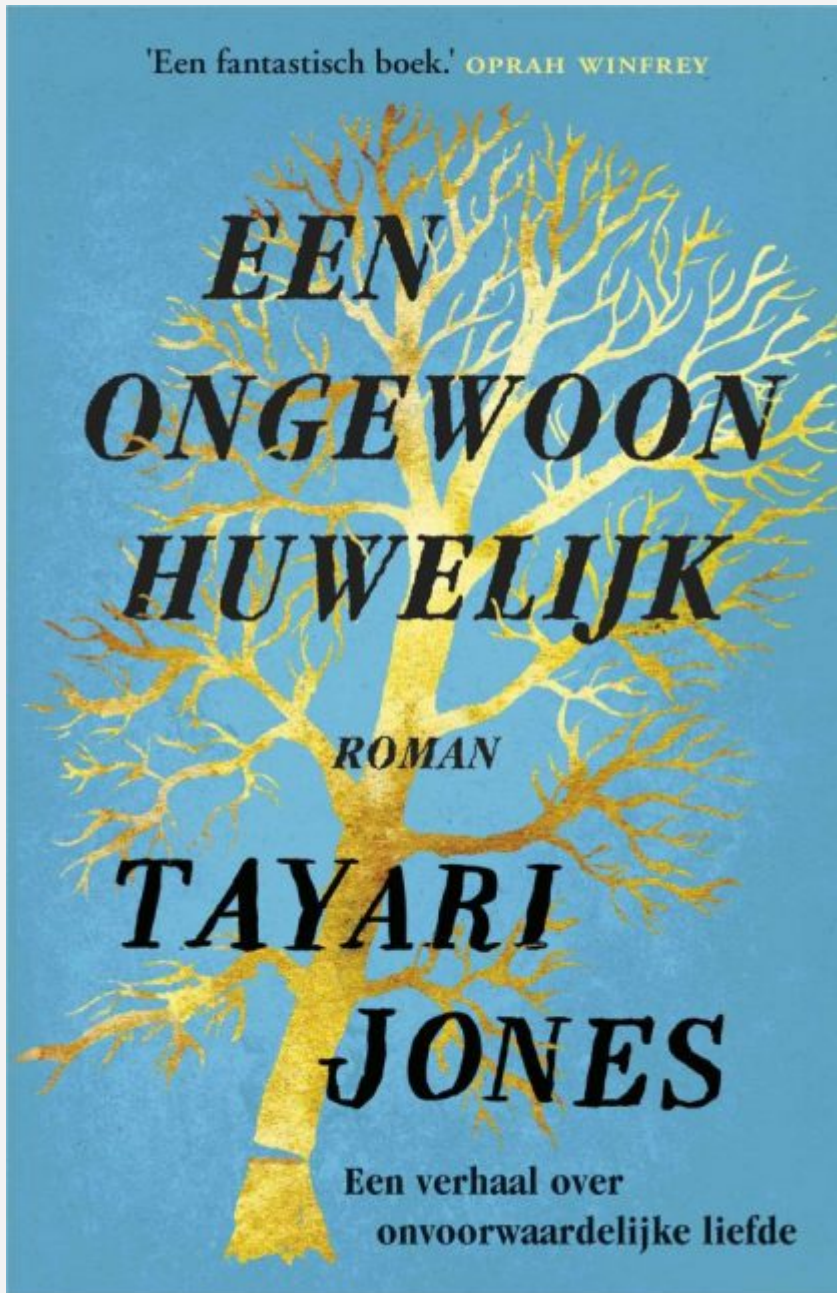

'Een ongewoon huwelijk' door Tayari Jones

Roy en Celestial zijn jong, verliefd en pas getrouwd. Ze genieten van het leven. Alles gaat goed. Roy heeft een goede baan in de marketing met een goed salaris en hij heeft goede vooruitzichten. Celestial is kunstenaar van stoffen baby poppen. Ook voor Celestial loopt alles goed, ze is in opkomst. Kortom, alles zit mee, alles loopt goed.

Tot op die ene noodlottige dag. Ze zijn ruim een jaar getrouwd en Roy wordt gearresteerd voor verkrachting. Maar hij is onschuldig, hij heeft niemand verkracht. Hij wordt door de rechter echter schuldig bevonden en veroordeeld tot 12 jaar cel. Zijn hele wereld stort compleet in, en hij stort in. Terwijl Roy in de gevangenis zit gaat zijn advocaat door met procederen om hem eruit te krijgen. Dat zal uiteindelijk vijf jaar duren. In die vijf jaar ontdekt hij binnen de gevangensmuren een heel nieuwe wereld en zit hij door een toeval bij zijn biologische vader, Othaniel Walther Jenkins, in de cel. Buiten de gevangenis verliest Roy alles wat hij ooit opbouwde in die vijf jaar. Ook gaat zijn moeder dood, aan longkanker. Hij kan niet naar de begrafenis.

Na vijf jaar komt Roy vrij en de confrontatie met de wereld buiten de gevangenis heeft een grote impact op hem. Zijn huwelijk met Celestial is over. Die heeft in de tussentijd een relatie opgebouwd met Dre, de buurman, ze wil met Dre trouwen. Roy staat in alle opzichten letterlijk met lege handen. Dat wordt hem te veel, hij gaat door het lint. Tenslotte kalmeert de situatie. Celestial en Roy gaan scheiden. Kort na de echtscheiding gaat Roy trouwen met een meisje van Walmart en Celestial gaat verder met Dre. Ze is zwanger van Dre en besluit ditmaal haar baby te houden. Ze heeft de baby van Roy laten aborteren omdat 'de tijd verkeerd was'. Roy zat in de gevangenis en alleen met een baby zag ze niet zitten.

Een ongewoon huwelijk is heel overzichtelijk geschreven door steeds vanuit één verhaalfiguur te schrijven. Het begint met Roy, gevolgd door Celestial. En zo komen Roy, Celestial en Dre om de beurt aan bod om hun aandeel in dit bijzondere verhaal te vertellen. Brieven verbinden de verhaallijnen. Dit mooie boek is heel goed geschreven. Er gebeurt veel en het is echt de moeite van het lezen waard. Tayari Jones weet met haar schrijfstijl de aandacht van de lezer goed vast te houden.

Uitgeverij Harper Collins, 2018

Pagina's 347

Vertaald uit het Engels door Elvira Veenings (*An American marriage*)

ISBN 978 9402 730 005

Recensie door Bianca van Leeuwen, december 2018

'Spiegel Spiegel Schouder' door Dorthe Nors

Sonja is een beetje een eenzame vrouw die probeert te leren autorijden. Ze is de 40 gepasseerd. Ze werkt als vertaalster van de boeken van Gösta Svensson en is eigen baas over haar tijd. Ze heeft een aangeboren evenwichtsstoornis en dat moet geheim blijven omdat ze wil leren rijden. Alleen is Sonja niet zo handig, ze kan niet schakelen. Ze heeft nu al 6 maanden autorijles en kan het nog steeds niet. Haar rij-instructeur, Jytte, schakelt steeds als zij naast Sonja zit tijdens de les. Sonja is afgekeurd wegens draaiduizeligheid of te wel benigne paroxysmale positionele duizeligheid (BPPD). Jytte kletst veel en is niet erg redelijk. Dat maakt de autorijles moeilijk voor Sonja.

Sonja gaat wekelijks naar een masseuse om zich te laten masseren. De regelmatige contacten die Sonja heeft zijn Jytte en de masseuse Ellen. Verder heeft ze niet zoveel contact met andere mensen. Ellen vraagt Sonja voor een uitje en Sonja gaat mee, ofschoon ze er niet zoveel zin in heeft. Ze gaan met een groepje vrouwen mediteren in het bos. Sonja moet tijdens dit

uitje plassen en gaat weg bij de groep omdat ze niet in het wild wil plassen. Ze gaat naar een cafetaria, plast daar en drinkt er koffie met slagroomtaart. Sonja neemt daarna de trein naar huis.

Molly, die eigenlijk Lone heet, is een vriendin van Sonja sinds haar kinderjaren. Met Molly heeft ze wel contact, maar in dat contact staat Molly veel centraler dan Sonja. Molly heeft dit niet in de gaten ondanks het feit dat ze afgestudeerd psychologe is.

Ook met haar zus Kate heeft Sonja weinig contact. Kate wil nooit aan de telefoon met Sonja praten. Kate laat dat over aan haar man Frank.

Tot slot verloopt het contact van Sonja met haar ouders erg moeizaam. Haar vader is doof geworden door blootstelling aan te veel lawaai en haar moeder is ook al geen prater aan de telefoon.

Op een dag neemt Sonja het besluit de autorijlessen anders aan te pakken en gaat naar Folke, de baas van de autorijschool, om te vragen of hij haar voortaan les wil geven in plaats van Jytte. Folke gaat daarmee akkoord. Dit tot ongenoegen van Jytte die Sonja de les leest en uitmaakt voor schijtlijster. Folke gaat het schakelprobleem voortvarend aanpakken en Sonja krijgt daadwerkelijk schakelles.

Ook na twee keer lezen wist ik niet echt wat ik van het boek moest vinden. Er gebeurt weinig. Sonja kijkt veel naar het verleden, vertaalt boeken, en volgt autorijles. Ze draait steeds in een kringetje rond en komt geen stap verder. Haar draaiduizeligheid lijkt symbool voor de onrust en de onevenwichtigheid in haar eenzame leven, én voor de relatie met haar zus, haar moeder en haar werk. Dorthe Nors heeft het overigens wel goed geschreven en knap bedacht: zoveel zeggen over weinig, verwachtingen kweken die niet uitkomen. Verleden en herinneringen lopen als een kronkelende lijn door het boek.

Er blijft daarnaast veel onduidelijk. Waarom wil Sonja op 40-jarige leeftijd haar rijbewijs nog halen? Wat heeft de schrijfster willen laten zien in *Spiegel spiegel schouder* (in het Deens staat er *Spiegel skoulder knipper*)? Op het eind van het boek heeft Sonja nog steeds weinig contacten en geen rijbewijs, al verwacht je dat al lezende wel. Ze kan alleen beter schakelen. Zou dat ook symbolisch zijn?.

Uitgeverij Podium, 2018

Pagina's 175

Vertaald uit het Deens door Edith Koenders (*Spejl skulder blink*)

ISBN 978 9057 598 586

Recensie door Bianca van Leeuwen, oktober 2018